

Skydd av sjöar och vattendrag och deras naturvärden

Lägesrapport

Havs- och vattenmyndigheten
Datum: 2016-09-30

Ansvarig utgivare: Jakob Granit
Omslagsfoto: Mellanljusnans naturreservat i Gävleborgs län
Fotograf: Erik Törnblom

Havs- och vattenmyndigheten
Box 11 930, 404 39 Göteborg
www.havochvatten.se

Skydd av sjöar och vattendrag och deras naturvärden

Lägesrapport

Erik Törnblom

Havs- och vattenmyndighetens PM 2016-09-30

Förord

I syfte att förbättra överblicken över områdesskyddet av sjöar och vattendrag i Sverige har Havs- och vattenmyndigheten beräknat arealerna av sjöar och vattendrag i naturreservat, nationalparker, Natura 2000-områden och naturvårdsområden som är de skyddsformer som arealmässigt dominerar skyddet av biologisk mångfald i Sverige.

Syftet med denna PM är att bedöma läget, skapa en grund för planering av framtida limniskt inriktat områdesskydd och för den uppföljning av arbetet som är nödvändig för att kunna bedöma uppnåendet av nationella och internationella mål för biologisk mångfald. En övergripande redovisning av arealerna skyddade sjöar och vattendrag presenteras men även styrkor och svagheter i områdesskyddet och de skyddsformer som används vid skydd av biologisk mångfald i sjöar och vattendrag diskuteras.

Göteborg, september 2016

Björn Sjöberg, avdelningsschef

Avdelningen för havs- och vattenförvaltning

Sammanfattning	7
Bakgrund	7
Sjöar och vattendrag i Sverige	7
Limniskt områdesskydd, historik.....	8
Internationella och nationella mål för skydd av sjöar och vattendrag	9
Material och metoder	10
Resultat och diskussion	10
Skyddade sjöar och vattendrag.....	10
Naturreservat och nationalparker.	11
Natura 2000-områden.	12
Naturvårdsområden	12
Biotopskyddsområden.....	13
Naturvårdsavtal	13
Skyddet av sjöar och vattendrag i Sverige, övergripande slutsatser.....	14

Sammanfattning

Havs- och vattenmyndigheten har sammanställt uppgifter om antal och areal sjöar och vattendrag skyddade inom olika skyddsformer. Sverige. Den samlade arealen sötvatten som är skyddad i nationalparker, naturreservat, Natura 2000- och naturvårdsområden med korrektion för överlapp mellan olika skyddsformer är strax över en miljon hektar vilket motsvarar nära en fjärdedel av landets totala sötvattensareal. Av de skyddade sjöarna och vattendragen är 93 % (972 000 hektar) Natura 2000 och 34 % (357 000 hektar) nationalpark eller naturreservat. Nära två tredjedelar (66 %) av den skyddade sötvattensarealen är enbart skyddad som Natura 2000.

En första anblick av det samlade skyddet av sjöar och vattendrag kan en bild av att de nationella och internationella målen för skydd (20 % av Sveriges sötvattensområden) redan skulle vara uppnådda. Summan av skyddsformerna ger dock inte en riktig och fulltäckande bild.

Skyddsformerna är många och skyddet av den biologiska mångfalden skiljer sig åt både mellan och inom de olika skyddsformerna. I realiteten är skyddet av naturvärden och biologisk mångfald svagt i många sjöar och vattendrag i de skyddade områdena. För många skyddade sjöar och vattendrag saknas tillräckliga kunskaper om limniska värden för att kunna ge vattenmiljöerna och deras biologiska mångfald ett adekvat skydd. I de nära två tredjedelar av den skyddade arealen som enbart är Natura 2000 kan värdekärnorna ofta behöva ett förstärkt skydd. Natura 2000-områdena domineras arealmässigt av ett fåtal stora sjöar och älvsystem och utgör därför förmodligen inte ett representativt och funktionellt nätverk.

Sammantaget är stora arealer sjöar och vattendrag skyddade i Sverige men skyddet är ofta inte utformat för att säkra vattenmiljöernas biologiska mångfald. Arbetet med att skydda värdefulla limniska miljöer behöver därför fortsätta. En fortsatt och fördjupad nationell analys av funktionalitet och representativitet hos skyddet av sjöar och vattendrag behöver göras. Resultaten behövs som underlag för bedömning av uppnående av miljökvalitetsmålet Levande sjöar och vattendrag samt uppnående av internationella mål och överenskommelser. Analyser av skyddet bör genomföras på objektsnivå för att påvisa eventuella behov av att förstärka och komplettera det befintliga skyddet av limniska miljöer.

Bakgrund

Sjöar och vattendrag i Sverige

Sverige är rikt på sjöar och vattendrag och den totala sötvattensarealen är runt 4,2 miljoner hektar vilket motsvarar 9,4 % av land- och sötvattensarealen. Arealen sötvatten domineras av sjöar och trots att Sverige har många stora och små vattendrag med en enorm sammanlagd vattendragslängd så är den samlade arealen jämförelsevis liten jämfört med

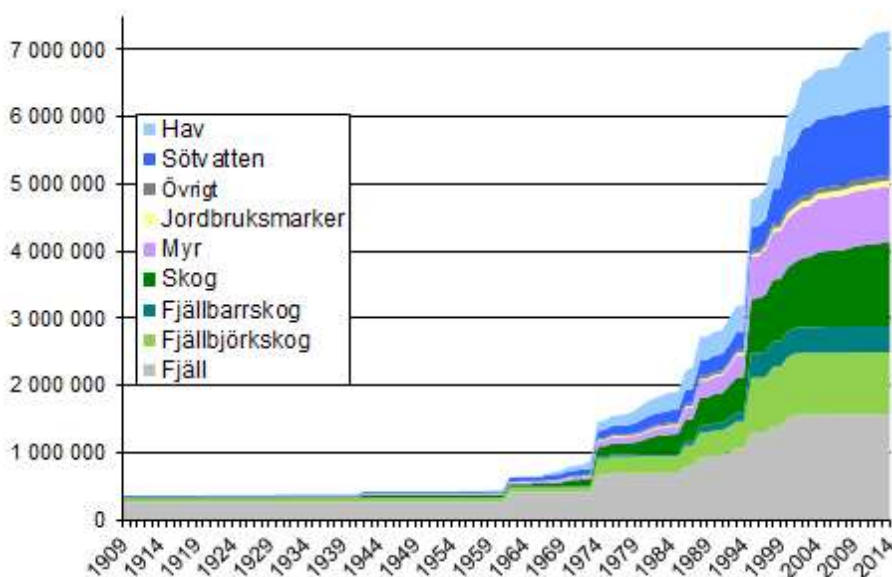
sjöarnas. 23 stora sjöar utgör ungefär en tredjedel av den svenska sötvattensarealen och de tre största sjöarna står för nästan en fjärdedel av den totala sjöarealen.

Limniskt områdesskydd, historik

Många sjöar och vattendrag har blivit skyddade av arronderingsskäl, d v s för att sjön eller vattendraget ligger i ett område med andra höga värden och inte för naturvärdena i de ingående vattenmiljöerna. Faktum är att endast en mindre del av de 4000 svenska naturreservaten har bildats i syfte att bevara sjöar och vattendrag och deras naturvärden och biologiska mångfald.

Under några år runt millennieskiftet beslutade regeringen att skydda mycket stora arealer svensk natur i enlighet med EUs gemenskapslagstiftning, s.k. Natura 2000-områden. I jämförelse med förekomst i landet så skyddades limniska miljöer (naturtyper) i högre utsträckning än många andra naturtyper i de nya svenska Natura 2000-områdena. Sannolikt berodde detta på att det var mindre kontroversiellt och lättare att skydda vatten än många andra marktyper.

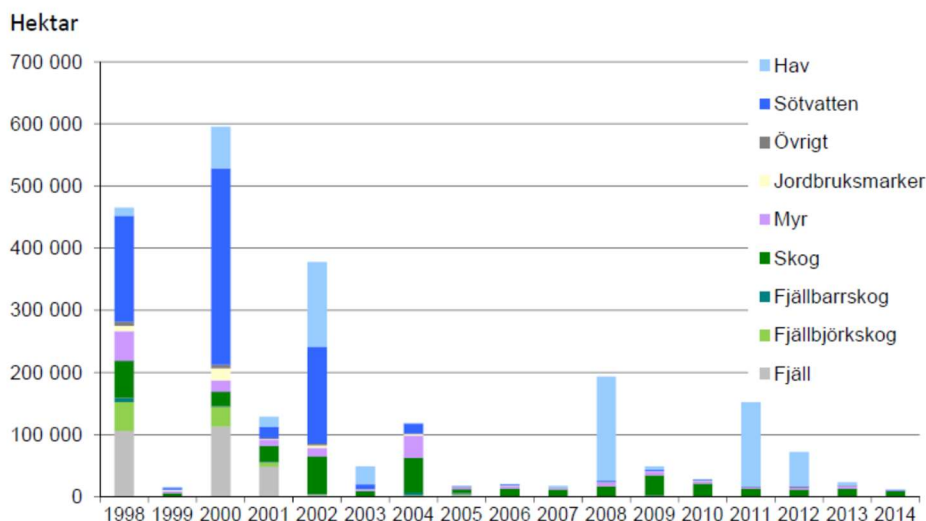
Besluten om Natura 2000-områden omfattar bland annat hela Vättern, stora delar av Väneren och alla sjöar och vattendragssträckor i de stora älvarnas avrinningsområden. Utan den förstärkning av det limniskt inriktade områdesskyddet som Natura 2000 medförde skulle endast runt 7 % av den svenska sjö- och vattendragsarealen vara skyddad idag. Efter 2004 har skyddet av sjöar och vattendrag gått mycket långsamt.

Figur 1. Skyddad natur per naturtyp 1909-2014. Ackumulerad totalareal av nationalparker, naturreservat, naturvårdsområden och Natura 2000 (Källa: SCB)

Under perioden 2006-2010 erhöll länsstyrelserna särskilda medel för genomförande av miljö kvalitetsmålen vilket innebar ett litet men på många länsstyrelser tillfälligt uppsving för arbetet med skydd av sjöar och vattendrag. Ett modernt påbörjades där skydd av värdefulla vattenmiljöer

baserades på avrinningsområden med beaktande av att påverkan på limniska miljöer oftast sker från de omgivande landmiljöerna. Grunden för det limniskt inriktade områdesskyddet utgjordes av de strategier om skydd och bevarande samt restaurering av värdefulla vattenmiljöer som 2007 togs fram av Naturvårdsverket.

Figur 2. Areal olika marktyper skyddade som Naturreservat, naturvårdsområden och Natura 2000 under perioden 1998-2014. (Källa: Skyddad Natur SM, SCB 2015).

Internationella och nationella mål för skydd av sjöar och vattendrag

Viktiga internationella mål och överenskommelser som berör skydd av sjöar och vattendrag är CBDs strategiska plan från 2010 och Aichii mål 11 samt EUs strategi för biologisk mångfald. Aichiimålet anger att senast år 2020 ska åtminstone 17 % av land- och sötvattensområdena, och 10 % av kustnära och marina områden vara skyddade genom ett nätverk av effektivt och rättvist skötta, ekologiskt representativa och sammanhängande skyddade områden som integrerats i landskapet. EUs strategi för biologisk mångfald har som mål att sätta stopp för förlusten av biologisk mångfald och förstörelsen av ekosystemtjänster i EU till senast 2020, i möjligaste mån återställa dem och samtidigt förstärka EU:s bidrag till att motverka förlusten av biologisk mångfald på global nivå.

Riksdagens definition av miljö kvalitetsmålet Levande sjöar och vattendrag lyder: "Sjöar och vattendrag ska vara ekologiskt hållbara och deras variationsrika livsmiljöer ska bevaras. Naturlig produktionsförmåga, biologisk mångfald, kulturmiljövärden samt landskapets ekologiska och vattenhushållande funktion ska bevaras, samtidigt som förutsättningar för friluftsliv värnas." Den 27 februari 2014 beslutade Regeringskansliet om etappmål för skydd av landområden, sötvattensområden, och marina områden. Etappmålet anger att minst 20 % av Sveriges land- och sötvattensområden och 10 % av Sveriges marina områden senast 2020 bidrar till att nå nationella och internationella mål för biologisk mångfald.

Målet ska nås genom skydd eller annat bevarande av områden som har särskild betydelse för biologisk mångfald eller ekosystemtjänster. Bevarandet ska ske med ekologiskt representativa och väl förbundna system där områdesskydd och miljöanpassat brukande ingår. Etappmålet för sötvattenmiljöer är formulerat: ”Det formella skyddet av sjöar och vattendrag har ökat med minst 12 000 hektar under perioden 2012-2020”. Skälen för etappmålet om skydd av sjöar och vattendrag är brister i skyddet av nationellt särskilt värdefulla vatten som tidigare pekats ut i naturvårdssyfte. Havs- och vattenmyndigheten anser att det främst är dessa sjöar och vattendrag som omfattas av de 12 000 hektar sjöar och vattendrag som ska skyddas till 2020. Enbart skydd av nationellt särskilt värdefulla vatten är dock inte tillräckligt för att de ska kunna avräknas etappmålsarealen. Havs- och vattenmyndigheten kommer därför att klargöra ytterligare krav på skyddet av dessa miljöer för att de ska kunna avräknas.

Material och metoder

På uppdrag av Havs- och vattenmyndigheten har Metria analyserat och sammanställt de arealerna sjö- och vattendrag i skyddade områden i Sverige den 1 juli 2013. Uppdraget omfattade naturreservat, nationalparker, Natura 2000-områden och naturvårdsområden som är de arealmässigt dominerande skyddsformerna för biologisk mångfald. Andra skyddsformer för biologisk mångfald som biotopskyddsområden och naturvårdsavtal ingår inte i sammanställningen. De kan vara viktiga och hysa höga limniska värden men i jämförelse med övriga skyddsformer omfattar de oftast små vattenarealer.

Analyserna baserades på följande underlag:

- NVR-objekt (objekt i naturvårdsregistret) från VIC-Natur 1 juli 2013. Gällande nationalpark, naturreservat, naturvårdsområden
- Natura 2000-områden med limniska naturtyper från VIC-Natur den 1 augusti 2012
- Svenska Marktäckedata (SMD) från 2000 med klasserna sjö och vattendrag. SMD är i 25x25m raster men är omgjorda till 10x10m raster
- Kartdata i Kontinuerlig naturtypskartering (KNAS), 10x10m raster för att erhålla landareal
- Vattendistrikt, avrinningsområden och länsgränser

Resultat och diskussion

Skyddade sjöar och vattendrag

I juli 2013 var den samlade arealen skyddade sjöar och vattendrag inom skyddsformerna naturreservat, nationalparker, Natura 2000-områden och

naturvårdsområden i Sverige 1 338 000 hektar. Några av skyddsformerna och framför allt naturreservat och Natura 2000 överlappar ofta och den totala arealen sjöar och vattendrag inom skyddsformerna med korrektion för överlapp är runt 1 040 000 hektar vilket är nära 25 % av den totala sötvattensarealen i Sverige.

Tabell 1. Översiktlig sammanställning av det långsiktiga limniska områdesskyddet (nationalparker, naturreservat, Natura 2000-områden och naturvårdsområden) i Sverige i juli 2013 (exklusive biotopskyddsområden och områden med naturvårdsavtal).

Objekt	Antal	Total areal (ha)	Areal Sjö (ha)	Areal Vattendrag (ha)
Areal mark och vatten i naturreservat	3 962	4 488 726	289 997	4 276
Areal mark och vatten i nationalparker	29	739 452	59 575	3 050
Areal mark och vatten i Natura2000	1 019	4 907 181	555 219	6 210
Areal vattendrag i Natura2000	112	410 175		410 175
Areal mark och vatten i NVO	94	106 993	8 790	525
Areal mark och vatten i Sverige	-	44 996 400	4 093 227	127 181
Areal vatten i nationalparker, naturreservat, Natura 2000-områden och naturvårdsområden		1 338 000	914 000	424 000
Areal skyddat vatten (korrigerat för överlapp)		1 040 000		
Vattenareal i Sverige totalt		4 220 400		
Andel svenska vattenmiljöer i nationalparker, naturreservat, Natura 2000-områden och naturvårdsområden		24,6%		

Naturreservat och nationalparker.

Sverige hade i juli 2013 nära 4000 naturreservat och 29 nationalparker. Naturreservaten och nationalparkerna utgör sammalt nära 4 500 000 hektar land och vatten eller nära 10 % av den svenska mark- och vattenarealen. Arealen sjöar och vattendrag i naturreservat och nationalparker är 357 000 hektar eller nära 8 % av de skyddade områdena. Sötvattensmiljöer är därför något underrepresenterade jämfört med övriga marktyper. Av all sjö- och vattendragsareal i Sverige finns sju procent i naturreservat eller nationalpark. Arealmässigt finns dock huvuddelen (66 %) av sjöarna och vattendragen inom andra skyddsformer, och framför allt Natura 2000.

En nationalpark kan bildas i syfte att bevara ett större sammanhängande område av viss landskapstyp i dess naturliga tillstånd eller i väsentligt oförändrat skick. Ett naturreservat kan bildas i syfte att bevara biologisk mångfald, vårda och bevara värdefulla naturmiljöer, för att återställa eller nyskapa värdefulla naturmiljöer eller livsmiljöer för skyddsvärda arter men syften kan även vara att tillgodose behov av områden för friluftslivet. Naturreservat och nationalparker utgör normalt ett starkt skydd för biologisk mångfald. Skyddet av varje område är unikt och har ett eget

syfte, egna skäl för bildande, egna föreskrifter och en skötselplan. Att ett område är skyddat som naturreservat eller nationalpark är dock inte en garanti för att områdets biologiska mångfald har ett tillräckligt skydd. Varje skyddat område måste bedömas för sig om man vill ha en uppfattning om skyddet av biologisk mångfald och av limniska värden.

Natura 2000-områden.

Natura 2000 är ett nätverk av skyddsvärda områden i Europa. Syftet är att skydda djur och växter från utrotning och att förhindra att deras livsmiljöer förstörs. Skyddsvärda områden väljs ut att ingå i nätverket med stöd av fågel- och habitatdirektiven. Sverige har runt 4000 Natura 2000-områden varav 1100 med limniska naturtyper. Ett antal nya områden har föreslagits men de flesta har ännu inte godkänts av regeringen. Den areal Natura 2000-område som beskrivs tabellen utgörs av limniska naturtyper. För sjöar är naturtyperna näringsfattiga slättsjöar (naturtyp 3110), ävjestrandsjöar (3130), kransalgssjöar (3140), naturligt näringsrika sjöar (3150) samt myrsjöar (3160). Vattendragsnaturtyper i Natura 2000 är större vattendrag (3210), alpina vattendrag (3220) och mindre vattendrag (3260). I jämförelse med andra naturtyper i svenska Natura 2000-områden är arealen sjöar och vattendrag stor. Sammanlagt finns 970 000 hektar limniska naturtyper i Natura 2000-områdena vilket motsvarar 23 % av den samlade svenska sötvattensarealen. Områdena är dock ojämnt fördelade över landet och domineras arealmässigt kraftigt av ett fåtal stora sjöar och älvsystem. Tio av Sveriges 1100 Natura 2000-områden med limniska naturtyper har en samlad yta på 560 000 hektar. Det betyder att 0,09 % av de skyddade områdena står för mer än 60 % av den totala Natura 2000-vattenarealen.

Natura 2000 räknas som ett långsiktigt skydd men eftersom de utpekade limniska habitaten oftast endast omfattar vatten ger lagstiftningen ett svagare skydd för värdefulla vattenmiljöer jämfört med ett naturreservat. Ett naturreservat kan avgränsas på ett sätt som är mer relevant för vattenmiljöerna och markanvändning och hot kan regleras mer i detalj. Detta är viktigt eftersom hot mot vattenmiljöerna nästan alltid har sitt ursprung i bruket av naturresurser i omgivande marker. I Natura 2000-områden kan verksamheter inte förbjudas utan här krävs istället tillstånd för att bedriva verksamhet eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka utpekade bevarandevärden. Detta gäller även åtgärder utanför de skyddade områdena. Natura 2000-områden pekats ut med ett Europaperspektiv d v s naturtyper och arter som anses skyddsvärda i Europa. Det är därför viktigt att andra skyddsformer används för att skydda vattenmiljöer med höga naturvärden som inte omfattas av kriterierna för utpekande av Natura 2000.

Naturvårdsområden

Den samlade arealen sjöar och vattendrag i naturvårdsområden är 9315 hektar vilket motsvarar 0,2 % av den samlade svenska sötvattensarealen och 0,9 % av den skyddade sötvattensarealen.

Naturvårdsområden avsattes tidigare i områden där särskilda åtgärder behövdes för att skydda eller vårda naturmiljön men som med hänsyn till den begränsade omfattningen av åtgärderna eller andra omständigheter inte lämpligen borde avsättas till naturreservat. Ett naturvårdsområde innebär normalt ett svagt skydd när det gäller bevarande av biologisk mångfald i vattenmiljöer eftersom föreskrifterna inte får vara så ingripande att pågående markanvändning avsevärt försvåras.

Biotopskyddsområden

Sötvattensmiljöer i biotopskyddsområden ingår inte i analysen men biotopskyddade vattenmiljöer bör inkluderas i framtida analyser. Även om det oftast rör sig om små vattenarealer så finns ett stort antal biotopskyddade områden och många av dem har höga limniska värden. Inom ett biotopskyddsområde är det inte tillåtet att bedriva en verksamhet eller vidta en åtgärd som kan skada naturmiljön. Skogsstyrelsen kan bilda biotopskyddsområden i skogliga miljöer. Mark- eller vattenområden som omfattas av bestämmelserna i skogsvårdslagen och som på grund av sina särskilda egenskaper är värdefulla livsmiljöer för hotade djur- eller växtarter eller som annars är särskilt skyddsvärda kan ges skydd som biotopskyddsområden. Biotopskyddsområdena kan vara upp till ca 20 hektar stora. Mark- eller vattenområdet ska överensstämja med en av 19 definierade biotyper. Biotyperna mindre vattendrag och småvatten med omgivande mark samt strand- eller vattenmiljöer kan betraktas som helt eller delvis limniska.

Länsstyrelser och kommuner kan bilda biotopskyddsområden i mark- eller vattenområden som inte omfattas av bestämmelserna i skogsvårdslagen och som på grund av sina särskilda egenskaper är värdefulla livsmiljöer för hotade djur- eller växtarter eller som annars är särskilt skyddsvärda. Mark- eller vattenområdet ska överensstämja med en av 16 definierade biotyper. Sex av biotyperna kan betraktas som helt eller delvis limniska.

Naturvårdsavtal

Naturvårdsavtal som omfattar limniska miljöer ingår inte i analysen. Specifika naturvårdsavtal för sötvattensmiljöer förekommer men är inte vanliga och arealen sjö och vattendrag som omfattas av naturvårdsavtal är mycket låg jämfört med andra skyddsformer. Framtida analyser av limniskt områdesskydd bör dock inkludera naturvårdsavtal.

Ett naturvårdsavtal är ett civilrättsligt avtal. Fastighetsägaren och staten eller en kommun kommer överens om en viss ekonomisk ersättning för fastighetsägaren mot att denne avstår från till exempel skogsbruk. Skogsstyrelsen och Naturvårdsverket vägleder tillsammans hur man kan gå till väga.

Naturvårdsavtal kan användas som komplement till föreskrifter om fiske i områden där fisket är reglerat med fiskelagstiftningen. I allmänt vatten saknas fysisk eller juridisk person att träffa avtal med och det är därför inte möjligt att använda naturvårdsavtal. Naturvårdsavtal kan vara lämpligt i en rad situationer, t ex: inskränkningar i fiske i ett enskilt vatten, reglering av fastighetsägares motorbåtstrafik, vassröjning eller andra verksamheter,

bildande av ett fiskefritt område i ett enskilt inlandsvatten, hindra tillståndsgiven utplantering av fisk vid restaurering av tidigare fisktomma sjöar, hindra skogsbruk i kantzoner mot värdekärna som utgörs av särskilt värdefullt vattendrag. Naturvårdsavtal kan även användas till att hindra olika typer av tillståndsgiven verksamhet som kan påverka limniska bevarandevärden negativt, t ex dikningar och rensningar av vattendrag, vattenuttag och utvinning av vattenkraft.

Skyddet av sjöar och vattendrag i Sverige, övergripande slutsatser

En mycket stor areal sjöar och vattendrag finns idag i skyddade områden. Skyddet av sjöar och vattendrag uppvisar en mycket stor variation vad det gäller styrka både inom och mellan olika skyddsformer. Skyddet är också geografiskt ojämnt fördelat och domineras arealmässigt kraftigt av ett fåtal stora sjöar och vattendrag skyddade som Natura 2000-områden.

Omkring en fjärdedel av den svenska sötvattensarealen täcks idag av områdesskydd. Att en så stor areal sjöar och vattendrag är skyddad kan ge en bild av ett färdigställt och komplett skydd för våra sötvattensmiljöer. Mycket arbete återstår dock innan den biologiska mångfalden i både skyddade och oskyddade sjöar och vattendrag är säkrad. För att på ett ändamålsenligt sätt kunna förbättra och förstärka skyddet av limniska miljöer behövs förbättrade kunskaper om limniska naturvärden både inom och utanför skyddade områden, ett förstärkt skydd av det som redan är skyddat och att oskyddade vattenmiljöer med höga naturvärden skyddas.

Omkring 7 % av Sveriges sjö- och vattendragsareal ingår i naturreservat och nationalparker. Skyddsformerna har potential att ge ett mycket starkt skydd för utpekade värden. Skyddet av varje område är unikt och har ett eget syfte, egna skäl för bildande, egna föreskrifter och en skötselplan. Eftersom syftet sällan har varit fokuserat på limniska värden är det i många fall osäkert om skyddet av de flesta av våra naturreservat och nationalparker är tillräckligt för att säkra den biologiska mångfalden i ingående sjöar och vattendrag.

Sammanlagt är 23 % av den samlade svenska sjö- och vattendragsarealen skyddad som Natura 2000. Nästan alla skyddade limniska vattenmiljöer är därför även Natura 2000. Till skillnad från många landnaturtyper inom Natura 2000, där en huvuddel av arealen har skydd som naturreservat eller nationalpark, saknar nära två tredjedelar av allt sötvatten inom Natura 2000 annat skydd. Den till synes stora sötvattensarealen är ojämnt fördelad i landet. De limniska miljöerna i Natura 2000 domineras arealmässigt kraftigt av Vättern, delar av Väneren och sjöar och vattendrag i de stora älvarnas avrinningsområden. Utan den förstärkning av det limniskt inriktade områdesskyddet som Natura 2000 har medfört skulle endast en bråkdel av den svenska sjö- och vattendragsarealen vara skyddad idag. För att uppnå ett starkt skydd av sjöar och vattendrag krävs oftast att markanvändningen i omgivande marker och ibland i delar av tillrinningsområdet regleras vilket kan göras i naturreservat och nationalparker. För att säkra den biologiska mångfalden är det därför viktigt att skyddet av värdkärnorna i limniska

Natura 2000-områden vid behov förstärks med andra skyddsformer. Detta förstärkta skydd ska om så krävs även omfatta andra naturtyper i närmiljön.

Sammantaget är stora arealer sjöar och vattendrag skyddade i Sverige men det befintliga skyddet är ofta otillräckligt för att säkra den biologiska mångfalden. Arbetet med att skydda värdefulla limniska miljöer behöver därför fortsätta. En fortsatt och fördjupad nationell analys av hur väl våra sjöar och vattendrag är skyddade och fördelade inom olika sjö- och vattendragstyper behöver göras. Resultaten behövs som underlag för bedömning av uppnående av miljö kvalitetsmålet Levande sjöar och vattendrag samt uppnående av internationella mål och överenskommelser. Analyser av skyddet bör genomföras på objektsnivå för att påvisa eventuella behov av att förstärka och komplettera det befintliga skyddet av sjöar och vattendrag.